

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 27. oktobrī iesniedza *Bundesfinanzhof (Vācija) — Finanzamt Hildesheim/BLC Baumarkt GmbH&Co. KG*

(Lieta C-511/10)

(2011/C 30/25)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Finanzamt Hildesheim*

Atbildētāja: *BLC Baumarkt GmbH&Co. KG*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem ⁽¹⁾ 17. panta 5. punkta trešā daļa ir interpretējama tādējādi, ka dalībvalstīm, lai sadalītu priekšnodokļus sakarā ar dažādiem mērķiem izmantojamas ēkas celtniecību, ir ļauts izmantot citu aprēķina metodi, nevis apgrozījuma formulu?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 26. oktobrī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-512/10)

(2011/C 30/26)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *H. Støvlbæk* un *K. Herrmann*)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, transponējot pirmo dzelzceļa tiesiskā regulējuma pakotni, Polijas Republika nav izpildījusi Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvas 91/440/EEK par Kopienas dzelzceļa attīstību ⁽¹⁾ pēc grozījumiem 6. panta 3. punktā un II pielikumā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju ⁽²⁾ 4. panta 2. punktā un 14. panta 2. punktā, kā arī Direktīvas 2001/14 6. panta 2. un 3. punktā, tās 6. panta 1. punktā, lasot kopā ar Direktīvas 91/440 7. panta 3. un 4. punktu redakcijā pēc grozījumiem, un Direktīvas 2001/14 7. panta 3. punktā un 8. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Polija ir izdarījusi četrus pirmās dzelzceļa tiesiskā regulējuma pakotnes normu pārkāpumus.

Pirmkārt, Polijas Republika neesot paredzējusi pasākumus, lai nodrošinātu būtiskos uzdevumus veicošās infrastruktūras pārvaldītājas *PLK S.A. (Polskie Linie Kolejowe, Spółka Akcyjna [a/s Polijas dzelzceļa līnijas])* lēmumu pieņemšanas un organizatorisko neatkarību no holdinga, proti, kā no vadošās sabiedrības *PKP S.A.*, tā arī no pārējām holdinga sabiedrībām, kuras ir dzelzceļa pārvaldījumu uzņēmumi.

Otrkārt, Polijas Republika, pretēji Direktīvas 2001/14 6. panta 1. punkta pirmajā daļā, kā arī Direktīvas 91/440 7. panta 3. un 4. punktā noteiktajam, neesot veikusi pasākumus, lai nodrošinātu, ka infrastruktūras pārvaldītāja *PLK S.A.* samērīgā laika posmā var iegūt finansiālu līdzsvaru. Polijas Republika esot pieļāvusi, ka *PLK S.A.* līdz 2012. gadam veidosies parādi.

Treškārt, Polijas Republika neesot izveidojusi vispārēju sistēmu, kas stimulētu *PLK S.A.* samazināt dzelzceļa infrastruktūras izmaksas un piekļuves maksas atbilstoši Direktīvas 2001/14 6. panta 2. un 3. punktam.

Ceturtkārt, Polijas Republika pretrunā Direktīvas 2001/14 7. panta 3. punktam neesot veikusi vajadzīgos pasākumus, lai maksa par minimālajiem piekļuves dzelzceļa infrastruktūras pakalpojumiem tiktu aprēķināta atbilstoši tiešajām izmaksām, kādas radušās, sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus. Turklāt Polijā neesot Direktīvas 2001/14 8. panta 1. punktā paredzētā kontroles mehānisma, lai pārbaudītu, vai dažādās tirgus daļas saimnieciskā ziņā ir spējīgas segt maksu par piekļūvi dzelzceļa infrastruktūrai un tās izmantošanu.

⁽¹⁾ OV L 237, 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 75, 29. lpp.